

Sygn. akt: X C 1955/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Stanisław Sadowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paweł Sosnowski

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) 1 **Niestandaryzowanego S. Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.**

przeciwko E. M.

o zapłatę

orzeka:

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda (...) 1 Niestandaryzowanego S. Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. na rzecz pozwanej E. M. kwotę 617 zł (słownie: sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód (...) 1 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej E. M. kwoty 4 373,24 zł z odsetkami tytułem niespłaconej należności z karty kredytowej, wystawionej na rzecz pozwanej przez wierzyciela pierwotnego bank (...) SA.

Pozwana E. M. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc w pierwszej kolejności zarzut przedawnienia.

Polemizując z tym zarzutem powód stanął na stanowisku, iż do przedawnienia przedmiotowego roszczenia nie doszło.

Sąd ustalił, co następuje

W dniu 30 września 2009 roku pozwana E. M. zawarła z wierzycielem pierwotnym bankiem (...) umowę karty kredytowej. Z tego tytułu powstało zadłużenie na kwotę 2 795,18 złotych niespłaconego kapitału oraz odsetki umowne i koszty, łącznie na kwotę dochodzoną pozwem.

Wobec braku spłaty zadłużenia na karcie kredytowej, wierzyciel pierwotny wypowiedział pozwanej umowę po czym skierował egzekucję przeciwko pozwanej na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego. W dniu 6 lutego 2012

roku komornik przy tutejszym sądzie M. G. umorzył postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 9688/11 wobec bezskuteczności.

W dniu 16 lipca 2012 roku powyższą wierzytelność nabył powód w drodze przelewu, na podstawie umowy z wierzycielem pierwotnym. Wezwał bezskutecznie pozwaną do zapłaty długu, po czym w dniu 21 maja 2014 roku skierował w dniu 21 maja 2014 roku pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego w Lublinie.

W okresie od wypowiedzenia umowy przez bank, do momentu wyrokowania w sprawie pozwana E. M. nie dokonała żadnych wpłat na poczet powstałego zadłużenia. Nie zawierała ugody z żadnym z wierzycieli i nie składała oświadczenia o uznaniu długu. Z wyjątkiem opisanej powyżej egzekucji komorniczej na wniosek banku nie doszło do innego zdarzenia, które skutkowałoby przerwaniem biegu terminu przedawnienia roszczenia wobec pozwanej w przedmiotowej sprawie.

/Dowód:

-dokumenty:

umowa o kartę kredytową-k.15-18 akt, wezwanie do zapłaty-k.14,77 akt, umowa sprzedaży wierzytelności-k.19-22,78-83 akt, pismo (...) SA do pozwanej-k.63 akt,

Sąd zważył, co następuje

Sąd uznał za wiarygodne dowody w postaci dokumentów, zawarte w aktach przedmiotowej sprawy, których wiarygodności i autentyczności żadna ze stron nie zakwestionowała.

Powództwo, wobec zarzutu pozwanej, podlegało oddaleniu.

W przedmiotowej sprawie pozwana E. M. przy pierwszej czynności procesowej w sprawie - w sprzeczności do nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym, podniosła zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia. Zarzut ten jest całkowicie zasadny.

Polemizując z argumentacją powoda, przyznać należy, iż co prawda wszczęcie egzekucji komorniczej przerwało w 2012 roku bieg terminu przedawnienia roszczenia wobec pozwanej, to przedawnienie faktycznie nastąpiło, tylko że później. Bezspornym w sprawie jest fakt, iż powyższe postępowanie egzekucyjne, jak podał sam powód, zostało umorzone w dniu 6 lutego 2012 roku wobec bezskuteczności egzekucji. Powód, jako następca prawny wniósł pozew przeciwko pozwanej w (...) dopiero w dniu 21 maja 2014 roku, a nie jak twierdzi w dniu 24 lutego 2014 roku. Pozew został wniesiony już po upływie 2-letniego terminu przedawnienia.

Wbrew stanowisku powoda, roszczenie pozwu w przedmiotowej sprawie nie podlega trzyletniemu terminowi przedawnienia z art. 118 kodeksu cywilnego, lecz okresowi dwuletniemu. Roszczenie dotyczy bowiem karty kredytowej, termin przedawnienia wynika więc nie z kodeksu cywilnego, lecz z art. 6 ustawy z dnia 12 września 2002 roku o elektronicznych instrumentach płatniczych-karta kredytowa jest takim instrumentem, jest więc objęta regulacją tej ustawy. Przepis ten, jako *lex specialis* ma zastosowanie z przedmiotowej sprawie w miejsce przepisu kodeksu cywilnego dla wszystkich umów powstałych w okresie obowiązywania tej ustawy (art.26 ust. 1 ustawy), czyli w latach 2003-2013 a więc także dla umowy z pozwanej zawartej w 2009 roku.

Mając powyższe na uwadze uznać należy, iż roszczenie wobec pozwanej przedawniło się w lutym 2014 roku i powód wniósł powództwo jako przedawnione.

Wobec powyższego, Sąd na mocy art. 117 § 2 kodeksu cywilnego oddalił powództwo w całości.

Wobec treści rozstrzygnięcia, Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej zwrot kosztów procesu-kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, w tym kosztów opłaty skarbowej od dokumentu pełnomocnictwa procesowego, po myśli art. 98 §1 -3 kodeksu postępowania cywilnego.